

ἐν τῷ ἐπιτελείῳ ἐπιτυχέστατα ἐργαζομένου ἀξιωματικοῦ Σωτηρίου Ῥωσέττη, υἱοῦ τοῦ ἄλλοτε συμμαθητοῦ μου, καὶ εἶτα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὥς Νομάρχου καὶ ὥς Γενικοῦ Προξένου εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντος κ. Σκαρλάτου Ῥωσέττου. Ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀνακτόρων τῇ 23 Δεκεμβρίου, καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα, παραστᾶσα ὥς παράνυμφος, καὶ πᾶσα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, παρευρεθεῖσα· δι' ὃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ζητήσας ἔτυχον ἀκροάσεως παρὰ τῇ Βασιλίσῃ, ἵνα Τὴν εὐχαριστήσω. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὸν γάμον οἱ νεόνυμφοι ἀπῆλθον εἰς Παρισίους.

Ἐκλογαί.

Προκειμένων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, περὶ Σεπτέμβριον 1890, ἔλθων τις πρὸς ἐμέ, μὲ προέτρεπε νὰ ἐκτεθῶ εἰς αὐτάς, διΐσχυριζόμενος ὅτι ἦσαν πολλοὶ οἱ θέλοντες νὰ μὲ ὑποστηρίξωσιν. Ἐγὼ δὲ τῷ ἀπήντησα ὅτι οὐδέποτε μὲν ἠρνούμην εἰς τὴν πατρίδα τὴν ὑπηρεσίαν μου, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐκ πρωτοβουλίας τὴν ἐπεζήτουν, καθ' ὃ μὴ ἀμφιβάλλων ὅτι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ὑπῆρχον ἱκανώτεροι ἐμοῦ, ἵνα καταταχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὐδὲ πιθανὸν ἦν νὰ τύχω τῶν ἀπαιτουμένων ψήφων μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος μακρὰν ἀπουσίαν μου. Καὶ δὲν ἄρνούμαι μὲν ὅτι πολλὰ ὑπῆρχον μέτρα, ἃ ἔκρινα συμφέροντα εἰς τὸ Ἕθνος, παραμεληθέντα δὲ ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων, καὶ συμφερώτατον ἐνόμιζον ἂν εἰσήγοντο καὶ ἐσυζητοῦντο εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἂν ἐδυνάμην νὰ συντελέσω εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἀπολύτως δὲν θὰ συνεταπτόμην μετ' οὐδενὸς ἐκλογικοῦ συνδέσμου, διότι, οὐχὶ ἀτόμων, ἀλλ' ἀρχῶν ὁπαδὸς μόνον ἔσομαι. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ πολλάκις ἐξηκολούθουν τὰ αὐτά μοι προτείνοντες, ἵνα μὴ ἀφήσω τὰς ἀρχάς μου ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἔπεμψα τὴν ἐπομένην ἐπιτομον αὐτῶν ἔκθεσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα **τοὺς Καιρούς**, ἣτις φιλοφρόνως μὲν ἐδέχθη αὐτήν, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα προέταξέ τινας λέξεις λέγουσα ὅτι προὔτιθέμην ν' ἀποδυθῶ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἐγὼ τὸ ἐναντίον ἔλεγον διὰ τῶν ἐξῆς:

